

ogsaa bringe noget godt. Der gives efter Lovforslaget de styrende en ret stor Bevægelsesfrihed, og det er ganske sikkert rigtigt, men det bevirker, at vi her har lidt ondt ved at skønne over Rækkevidden af, hvad der sker gennem dette Lovforslag. Der blev sagt nede i Folketinget, at det kun er en Ramme, der opstilles, kun et Skema, som skal udfyldes af Generaldirektoratet. Jeg vil haabe, at man i et kommende Udvalg kan faa Skemaet en lille Smule udfyldt, saa at ogsaa vi kan skønne lidt om Rækkevidden. Den højtærede Minister nævnedes ogsaa, at det af en Grund kunde være heldigt at faa Lovforslaget gennemført nu — og det siger jeg Ja til —, nemlig den, at man indenfor Jernbaneadministrationen maaske er lidt usikker paa, hvad man skal gøre, er lidt hindret i sine Bevægelser, fordi man ikke ved, hvad Lovgivningsmagten vil gøre med det foreliggende Lovforslag, hvis Gennemførelse jo for adskillige af de i Administrationen ansatte kan have ikke saa ringe Betydning.

Hey: Det er ganske rigtigt, som allerede bemærket af en tidligere æret Taler, at dette Lovforslag kommer sent herop til os; men for en Gangs Skyld bør man dog yde Folketinget Retfærdighed og indrømme, at Skylden for dette Lovforslags sene Fremkomst i dette Tilfælde ikke kan lægges der. Folketinget behandlede denne Sag først i Februar; de burde have haft den tidligere. Skylden herfor ligger ikke hos den højtærede Minister, men maa — det maa jeg have Lov til at sige — nærmest søges hos Statsbanedirektionen, som fandt det heldigt i Stedet for at bruge 3 Maaneder til at afgive den Erklæring, som jeg senere skal omtale, at benytte 6 Maaneder dertil og — det er maaske et Tilfælde, som ser ud som noget af en Tanke — derved kom til at forsinke Sagens Fremkomst; thi vi vilde ellers kunne have set den meget tidligere i Rigsdagen. Og hvis Folketinget saa kun havde brugt den Tid, de nu har brugt, vilde Lovforslaget have været paa Landstingets Bord allerede i Januar. Altsaa, det bør fremhæves, at det er denne Gang ikke Folketingets Skyld, at vi først i Slutningen af April kommer til at beskæftige os med dette store og omfattende Lovforslag. Imidlertid forekommer det mig, at Lovforslaget er vel forberedt og vel oplyst. Det er oplyst ved den omfattende Erklæring fra Statsbaneudvalget, som er vedlagt Generaldirektionens Erklæring, og med en Udtalelse fra det Udvalg af Funktionærer, som Mi-

nisteren havde givet Løjlighed til at se det. Og som oplysende Bidrag kan altsaa ogsaa nævnes sidst og ikke mindst Ministerens Bemærkninger til Lovforslaget. Jeg har den Fejl at have haft den Ære at være Medlem af Statsbaneudvalget, og jeg maa særlig bede det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Villars Lunn), om at tilgive mig dette og i Dag finde sig i, at jeg tager Ordet i denne Sag. Spørgsmaalet om, hvorvidt jeg burde gøre det eller ikke, har jeg netop forelagt mine Partifæller, og man fandt, at jeg burde gøre det som den af dem, der formentlig var bedst inde i Sagen. Men jeg beklager naturligvis, at der fra anden Side gøres en saadan Henstilling, ja endogsaa blev brugt et Ord som usmageligt eller lignende i den Anledning. Jeg tager mig det ikke nær.

Den højtærede Minister har i store Træk bygget det Forslag, som er udarbejdet i Ministeriet, paa Udvalgets Henstillinger. Udvalget som saadant formede jo ikke noget Lovforslag, men Betænkningen er nærmest en Række Henstillinger. Ministeren har nærmest fulgt dem, og de Ændringer, der er sket deri, kan man vel nok, som ogsaa det ærede 3die Medlem for 2den Kreds sagde, tilskrive Generaldirektionen og gaa ud fra, at det er ved Ministerens Forhandling med denne, at han er kommet til det Resultat og har foretaget disse Ændringer. Jeg finder, at det er meget godt paa Grund af den store Erfaring, som selvfølgelig findes hos Generaldirektionen, at man har taget det Hensyn. Men meget langt er Ministeren ikke kommet fra Statsbaneudvalgets Betænkning, og Lovforslaget, som Ministeren har forelagt, er heller ikke rettet overvættets meget nede i Folketinget. Det vil derfor ikke undre ærede Medlemmer, at jeg siger, at som Lovforslaget foreligggør nu, vil jeg medgive det en varm anbefaling, og jeg haaber ligesom Ministeren, at det i denne Samling vil kunne føres igennem Rigsdagen og blive til Lov, netop fordi Statsbanerne trænger dertil. Og derom er der vist fuldstændig Enighed hos alle indenfor Statsbanernes Organisation baade oppe og nede, at den Uvisheds Periode, som de sidste tre Aar betegner, bør høre op.

Det, som Statsbaneudvalget har ønsket, er jo særlig Decentralisationen; om man har været heldig dermed eller ikke, vil jo Fremtiden vise. Det ærede Medlem, der sidst talte, sagde, at han lagde ikke saa megen Vægt paa Styrelsesformen, han